

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 107.

Elleve Session.

65de Møde.

Tirsdagen den 27de Marts.

(Fortsat.)

Clausen (fortsat): Hvad jeg derimod ikke kan finde i sin Orden, er dette, at enkelte Medlemmer i Menigheden skulde ligesom opmuntres til at løse Sognebaandet ved at faae Ret til at forbre Kirken aaben, maastee mangengang ivertimod Menighedens og Præstens Dnsse, og til at introducere en fremmed Præst i Kirken, eller at Præster nær og fjern ved at sætte sig i Forbindelse med og vinde enkelte Medlemmer i en Menighed, skulle ligesom kunne sætte sig fast i en Kirke og, selv om de ikke arbeide derpaa, faa dog faae Leilighed til at virke til at fjerne Menigheden fra den bestfælede Præst. Jeg skal fremdeles bemærke, at jeg fra Først af har fremført det som en Anke imod nærværende Lovforslag, at det fordrede den samme Frihed for alle kirkelige Handlinger uden Undtagelse, uden Hensyn til deres ganste forskjelligartede Natur. Jeg har fra Først af bemærket, at jeg ikke antog — efter de Udtalelser, der ere gjorte fra Ministeriets Side — at der behøvedes nogen Lov for, at Kirkegaarden, og vel ogsaa Kirken vil staae aaben for en fremmed Præst ved Begravelser, og med Hensyn til Barnedaab og Brudevielse har jeg ligeledes indrømmet, at der ved mange Leiligheder kan være Grunde, som særligt tale for, at ogsaa her Menigheds-Medlemmer have Afgang til at faae den valgte Præst til Udførelse af disse Handlinger i deres Sognkirke. Jeg

finder, at den Afstillelse, som den ærede Bte Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) har gjort, er vel grundet: nemlig mellem saadanne kirkelige Handlinger, der egentlig ere kirkelige Menigheds-handlinger, og saadanne, som nærmest henhøre til Familien og Husholdet. Derfor altsaa Regjeringen i Fremtiden skulde, ved at undersøge og overveie Forholdene, komme til den Erkjendelse, at administrative Forholdsregler — som jeg mener vilde i alle Maader være det Dusseligste, Smukkeste og Sømmeligste — ikke skulde strække til, for at faae dette Forhold ordnet, og Regjeringen altsaa, efterat have raadført sig med rette Vedkommende, skulde fremlægge et Lovforslag, indskrænket til de her nævnte kirkelige Handlinger, foruden Begravelsen, Barnedaab og Brudevielse, da er det meget muligt, at jeg selv vilde stemme derfor. Men jaaledes, som Lovforslaget nu foreligger, kan jeg ikke andet end arbejde og abbare derimod; thi som det foreligger, mangler det alt Fundament.

Jeg maa her først henvise til Grundlovens § 80. Der er udenfor denne Sal, som bekendt, blevet anvendt megen spidsfindig Kunst for at godtgjøre, at der i Paragraphens Ord: „Folketkirkens Forsatning ordnes ved Lov“, ikke skal være givet noget Tilfagn om at faae Folketkirkens Forsatning ordnet ved Lov. Men jeg tror, at efter hvad her er forhandlet i Salen, ville kun Faa holde fast ved den Mening, at der i denne Paragraph ikke er indholdt noget virkeligt Tilfagn, eller rettere, at der ikke er ligefrem forudsat, at ved den indtraadte Forandring i vore Statsforhold kunde